

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/102/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1519010425
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1519010425.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a sudkýň JUDr. Zuzany Molnárovej a JUDr. Danice Veselovskej v trestnej veci obžalovaného W. Q., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. zákona a iné o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T 45/2019 zo dňa 24.09.2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. júna 2020 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku z dôvodu § 285 písm. c/ Tr. poriadku sa obžalovaný

W. Q. - nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom D.,
R. R. X

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby V. prokuratúry Bratislava V zo dňa 10.07.2019 sp. zn. 3Pv 455/18/1105 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a, b) Trestného zákona v znení účinnom od 01.08.2019 v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase medzi 18:00 hod. dňa 03.09.2018 a 17:00 hod. dňa 07.09.2018 za použitia presne nezisteného nástroja rozlomil zámky na rolovacích dverách garáže č. 360 nachádzajúcej sa na druhom podlaží na Pečnianskej 6 v Bratislave, následne vnikol do vnútra garáže a odcudzil z nej motorovú pílu zn. Stihl M S362 s príslušenstvom, konkrétne s 2 ks náhradných reťazí, univerzálnym kľúčom, plastovým prenosným obalom, pilníkmi a bandaskou v celkovej hodnote 711,80.- €, ďalej krovínorez zn. Stihl KM 130R s príslušenstvom, konkrétne s predlžovacou tyčou, vyvetvovacou pilou, adaptérom na strihanie krovín, vyžínacími hlavicami a popruhmi v celkovej hodnote 851,03.- €, a akumulátorovú vŕtačku zn. Makita DHR241Z s dvoma náhradnými batériami, nabíjačkou a sadou vrtákov v celkovej hodnote 360,61€, čím poškodenému X. C., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom P. XX, N., spôsobil škodu krádežou v celkovej výške 1.923,50.- €, poškodením garážových dverí vo výške 350,30.- €, a v dôsledku nevyhnutnosti núdzového otvorenia poškodených garážových dverí a ich čiastočného sfunkčnenia vo výške 259,20.- €,

nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku súd poškodeného X. X. C., trvale bytom P. XX, N. odkazuje s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 24.09.2019 sp. zn. 2T/45/2019 bol obžalovaný W. Q. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. zákona v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase medzi 18:00 hod. dňa 03.09.2018 a 17:00 hod. dňa 07.09.2018 za použitia presne nezisteného nástroja rozlomil zámky na rolovacích dverách garáže č. 360 nachádzajúcej sa na druhom podlaží na Pečnianskej 6 v Bratislave, následne vnikol do vnútra garáže a odcudzil z nej motorovú pílu zn. Stihl M S362 s príslušenstvom, konkrétne s 2 ks náhradných reťazí, univerzálnym kľúčom, plastovým prenosným obalom, pilníkmi a bandaskou v celkovej hodnote 711,80.- €, ďalej krovínorez zn. Stihl KM 130R s príslušenstvom, konkrétne s predlžovacou tyčou, vyvetvovacou pilou, adaptérom na strihanie krovín, vyžínacími hlavicami a popruhmi v celkovej hodnote 851,03.- €, a akumulátorovú vrtáčku zn. Makita DHR241Z s dvoma náhradnými batériami, nabíjačkou a sadou vrtákov v celkovej hodnote 360,61€, čím poškodenému X. C., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom P. XX, N., spôsobil škodu krádežou v celkovej výške 1.923,50.- €, poškodením garážových dverí vo výške 350,30.- €, a v dôsledku nevyhnutnosti núdzového otvorenia poškodených garážových dverí a ich čiastočného sfunkčnenia vo výške 259,20.- €.

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, § 50 ods. 1 Tr. zákona súd obžalovanému výkon trestu podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. c) Tr. zákona súd obžalovanému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe X.. X. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. XX, N. škodu v sume 2.533,-€.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku bol obžalovaný zaviazaný nahradiť poškodenému X.. X. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. XX, N. škodu v sume 2.533,-€.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote v zmysle § 309 ods. 1 Tr. poriadku odvolanie obžalovaný W. Q.. Odvolanie bolo dodatočne odôvodnené podaním obžalovaného doručeným súdu prvého stupňa dňa 10.10.2019.

V dôvodoch odvolania obžalovaný vyjadruje nesúhlas s prvostupňovým rozsudkom a svojím odvolaním napáda výrok o vine ako aj výroky o treste a náhrade škody. Zdôrazňuje, že zásadnou úlohou tohto trestného konania bolo rozhodnutie, či na základe jediného dôkazu, rukavice s krvnou stopou s profilom DNA obžalovaného, je možné konštatovať, že sa obžalovaný dopustil trestnej činnosti. Za dôležité v tejto súvislosti považuje uviesť, že miesto činu bolo verejné dostupné po dobu až štyroch dní.

Usvedčujúcim dôkazom má byť podľa rozhodnutia okresného súdu rukavica, ktorá bola nájdená pohodená v strede garáže. Na uvedenej rukavici boli izolované stopy DNA, ktoré profil je kombináciou DNA poškodeného a DNA obžalovaného. Na tejto rukavici mala byť zároveň na malíčku dlaňovej časti rukavice zistená prítomnosť krvi, pričom z tejto vzorky zaistená DNA sa zhoduje s DNA profilom obžalovaného. Usvedčujúcim dôkazom má byť aj výpoveď poškodeného, ktorý pôvodne vypovedal, že spomenutá rukavica nie je jeho, avšak neskôr vo svojej výpovedi uviedol, že táto rukavica je určite jeho a mal ju uloženú v garáži na inom mieste. Podľa jeho vyjadrenia túto zrejme páchatel použil pri spáchaní trestného činu. Poškodený tiež uviedol, že dvere garáže boli dňa 7.9.2018 vo večerných hodinách poškodené, tieto nedokázal otvoriť a preto volal technika. Vzápätí však vypovedal, že dvere garáže svojpomocne otvoril aj bez pomoci technika tesne pred jeho príchodom. Veci, ktoré mali byť z garáže odcudzené sa nikdy nenašli.

Takto vykonané dokazovanie bolo pre prvostupňový súd dostatočné na to, aby uznal vinu obžalovaného, čo považuje obžalovaný za nesprávny postup, ktorý je v rozpore s ustanovením § 2 ods. 10, ods. 12, ods. 14 Trestného poriadku a § 10 ods. 11 Trestného poriadku. Poukazuje tiež na nevyhnutnosť uplatňovania princípu prezumpcie neviny ako aj zásady rovnosti strán. Uvedené princípy, ktoré predstavujú piliere trestného práva neboli vôbec aplikované.

Pri rukaviciach nájdených v garáži, na ktorých boli nájdené stopy DNA aj poškodeného aj obžalovaného, nebolo ďalej skúmané akým spôsobom boli tieto rukavice použité a takisto existuje rozpor medzi výpoveďou obžalovaného a poškodeného o tom, ako sa rukavice na miesto činu dostali a komu patria.

Obžalovaný vo svojom odvolaní ďalej uvádza, že ak by mali byť pravdivé tvrdenia poškodeného o tom, komu patrili rukavice a kde sa pred skutkom nachádzali, muselo by dôjsť k tomu, že páchatel nemohol používať vlastné rukavice, nakoľko ak by tieto mal, nemal žiaden dôvod použiť rukavice uložené v garáži. Ak by teda vstúpil do garáže a prekonával jej uzamknutie bez rukavíc, logicky by tam musel zanechať stopy, napr. na poškodenom zámku alebo inde v garáži. Mohlo ísť o stopy krvi, ale aj daktyloskopické stopy. Žiadne takéto stopy neboli na mieste činu zaistené. Znamená to, že musel byť veľmi opatrný, všetko zahladil alebo stopy vôbec nevytvoril. Do tohto modelu logicky nezapadá to, že by pri veľkej opatrnosti ponechal v strede garáže nastraženú rukavicu s vlastnou DNA a všetky ostatné stopy starostlivo zahladil. Poškodeného verzia o ponechaní voľne pohodenej rukavice použitej obžalovaným pri krádeži, na zemi garáže sa javí ako nelogická až absurdná.

Obžalovaný sa bránil tým, že rukavica nájdená na mieste činu je jeho, takýchto rukavíc má kúpených viac. Za potrebné považuje uviesť aj to, že jeho rukavice aj so stopami DNA sa na miesto činu mohli dostať akýmkoľvek iným spôsobom, najmä s prihliadnutím na to, že miesto činu bolo voľne dostupné. V dôsledku poškodenia zámkov sa mohol hocikto dostať dnu potom, čo si dvere otvoril tak, ako sa to podarilo aj poškodenému. Nie je teda preukázané, že miesto činu bolo zdokumentované v takom stave, v akom ho zanechal páchatel bezprostredne po dokonaní svojho činu. Podľa obžalovaného existujú dôvodné pochybnosti o vine, nakoľko výpoveď poškodeného, o ktorú je rozsudok do značnej miere opretý pôsobí nevierohodne z dôvodu logických absurdít a nezrovnalostí. Žiaden dôkaz spoľahlivo nepotvrdil, že by rukavice skutočne patrili obžalovanému a taktiež nebolo ničím preukázané, že boli použité páchatelom pri páchaní trestného činu. Pokiaľ ide o odcudzené veci nebolo spoľahlivo ustálené aké veci sa v garáži nachádzali, žiadne z vecí sa nikdy nenašli.

Z vyššie uvedených dôvodov považuje obžalovaný prvostupňový rozsudok za nesprávny a nezákonný. Preto navrhol odvolaciemu súdu prvostupňový rozsudok zrušiť v zmysle § 321 ods. 1 písm. a, b) Trestného poriadku a rozhodnúť odvolacím súdom v rámci vlastnej kompetencie s tým, že obžalovaného z dôvodu § 285 písm. c) Trestného poriadku spod obžaloby oslobodí.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obžalovaný odkázal v celom rozsahu na písomné dôvody odvolania. Podľa jeho názoru je celý tento prípad iracionálny a nelogický, nakoľko nebolo preukázané, že sa skutku dopustil a niet teda podkladu pre uznanie viny. Navrhol súdu, aby bol oslobodený.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť.

V rámci záverečného vyjadrenia obžalovaný zdôraznil aj to, že doposiaľ nemá žiaden záznam v registri trestov, nevie ani ako by takéto garážové dvere otvoril. Nepovažuje sa za tak hlúpeho človeka, aby nechával rukavice, ktoré by mal použiť pri krádeži, pohodene na zemi.

Krajský súd v Bratislave v intenciách § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré ich vydaniu predchádzalo, prihliadajúc pritom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ale mohli by odôvodňovať podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Okresný súd vykonal všetky dostupné dôkazy, tieto však nedostatočne vyhodnotil a následne dospel k záveru o vine obžalovaného, s ktorým sa odvolací súd nestotožnil.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní potupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti,

ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 19 Tr. poriadku pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní, na verejnom zasadnutí alebo na neverejnom zasadnutí smie súd prihliadnuť len na tie dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak.

Z predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil, že na W. Q. bola Okresnou prokuratúrou Bratislava V dňa 10.7.2019, sp. zn. 3Pv 455/18/1105 podaná obžaloba pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr. zákona v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zákona na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného W. Q., prečítaním výpovede poškodeného X. C., prečítaním znaleckého posudku z odboru mechanoskopie, prečítaním znaleckého posudku z odboru biológie, prečítaním a oboznámením listinných dôkazov.

Obžalovaný W. Q. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný a v rámci svojej výpovede spáchanie skutku poprel. Na svoju obhajobu uviedol, že rukavicu nájdenú v garáži poškodeného, na ktorej bola zistená jeho DNA mu niekto zrejme ukradol s podhodil ju do garáže poškodeného a aj poškodený sa vyjadril, že rukavica mohla byť jeho, čo ho ako obvineného „zvyhodňuje“. Je možné, že mu boli ukradnuté rukavice, lebo v jednom balení je ich viacero rovnakých. Nevedel uviesť motiváciu ani konkrétne osoby, ktoré by mali takto konať.

Z výpovede poškodeného X. C. je možné zistiť, že začiatkom mesiaca september 2018 zistil vlámanie do garáže č. 360 na Pečnianskej ulici č. 6, potom čo si manželka všimla poškodené zámky. Musel zavolať technika, avšak kým prišiel, podarilo sa mu dvere otvoriť. Do garáže nevstupoval a čakal na príchod polície. Bola vykonaná ohliadka miesta činu a okrem iného boli zaistené 2 ks pracovných rukavíc, ktoré sa nachádzali v strede garáže. Poškodený nevedel jednoznačne určiť komu rukavice patria, pripúšťal rovnako možnosť, že sú jeho, ako aj to, že patria inej osobe. V neskoršej výpovedi trval na tom, že rukavice boli jeho, avšak pôvodne ich mal uložené na úplne inom mieste, do stredu garáže ich musel dať páchatel. Do garáže mal prístup iba on a niekedy tam chodila jeho manželka. Technik dal garáž čiastočne do funkčného stavu.

Zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Bratislava - odvetvie mechanoskopia vyplýva, že kovanie cylindrickej vložky zámku dverí bolo otvorené páčením a vykazovalo na spodnej strane neupotrebitelné mechanoskopické stopy po nešpecifikovanom predmete.

Skúmaním pracovných rukavíc zaistených na mieste činu bolo znaleckým ústavom zistené, že pracovná rukavica ľavá (stopa číslo 3 nesprávne označená ako pravá rukavica) vykazovala prítomnosť bližšie nešpecifikovaného biologického materiálu, ktorého profil bol zhodný s DNA profilom porovnávacej vzorky od poškodeného. Bližšie nešpecifikovaný biologický materiál zaistený zo stopy č. 4 (pracovná rukavica pravá) pochádza najmenej od dvoch osôb. Jednou z nich je poškodený a okrem jeho profilu bol zaistený DNA profil minimálne jednej ďalšej osoby.

Okrem toho bola na pravej pracovnej rukavici konštatovaná prítomnosť krvi a tento biologický materiál pochádzal takisto najmenej od dvoch osôb. Zmiešaný DNA profil vykazoval zhodu s DNA profilom porovnávacej vzorky obžalovaného, zhoda nebola zistená s DNA profilom poškodeného.

Po zhrnutí všetkých vykonaných dôkazov, ktorých rozsah považuje krajský súd za dostatočný, je nutné konštatovať, že nie je možné vyvodiť jednoznačný a ničím nespochybniteľný záver o vine obžalovaného W. Q..

Obžalovanému je kladené za vinu, že s použitím presne nezisteného nástroja rozlomil zámky na rolovacích dverách garáže, dostal sa dnu a z garáže odcudzil motorovú pílu s príslušenstvom, krovínorez s príslušenstvom a akumulátorovú vŕtačku s príslušenstvom, čím spôsobil škodu odcudzením vecí vo výške 1923,50 Eur a poškodením dverí a nevyhnutnou opravou škodu vo výške 609,50 Eur.

Na podklade vykonaných dôkazov je možné bez pochybností ustáliť to, že garáž poškodeného X. C. bola v čase medzi 18.00 hod. dňa 03.09.2018 až 17.00 hod. dňa 07.09.2018 násilným spôsobom otvorená, čomu nasvedčujú viaceré vo veci vykonané dôkazy. Ide predovšetkým o výpoveď poškodeného X. C., výsledky vykonanej obhliadky miesta činu, fotodokumentáciu z miesta činu a následné znalecké skúmanie z odboru kriminalistiky, odvetvie mechanoskopia. Rovnako nemožno spochybňovať tvrdenia poškodeného o tom, aké veci sa nachádzali v garáži, nakoľko v priebehu prípravného konania boli poškodeným predložené faktúry a doklady o kúpe týchto prístrojov a ich príslušenstva.

Je teda možné prijať záver, že skutok uvedený vo výrokovvej časti rozsudku sa stal a vykazuje všetky znaky prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), b) Trestného zákona a prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona. Pre úplnosť krajský súd uvádza, že pôvodne bol skutok pri podaní obžaloby právne posúdený ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona, avšak v dôsledku novely Trestného zákona účinnej od 01.08.2019 došlo k prekvalifikovaniu na prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), b) Trestného zákona tak, ako je uvedené už v prvostupňovom rozsudku okresného súdu.

Po zodpovedaní predchádzajúcich dvoch otázok, či sa stal skutok a či vykazuje znaky trestného činu, bolo na mieste prísť k zodpovedaniu otázky, či existuje dostatok presvedčivých dôkazov pre prijatie záveru, že tento skutok spáchal obžalovaný W. Q..

Vychádzajúc z podanej obžaloby a tiež odôvodnenia prvostupňového rozsudku, jediným usvedčujúcim dôkazom proti obžalovanému, ktorý fakticky vytvára spojenie medzi jeho osobou a miestom činu, je krvná stopa na vnútornej časti pravej rukavice v oblasti malíčka, pri ktorej bolo analýzou DNA ustálené, že pochádza najmenej od dvoch osôb, teda ide o zmiešaný profil DNA a porovnaním tejto stopy so vzorkami v databáze bola zistená zhoda s DNA profilom obžalovaného W. Q.. Rukavice, ktoré boli nájdené v garáži sú bežne dostupným štandardným typom rukavíc, ktoré je možné zakúpiť kdekoľvek na území SR. Poškodený sa vo svojej výpovedi po náleze rukavíc najskôr vyjadril neurčito o tom, komu rukavice patrili, neskôr prehlásil, že sú jeho a mal ich niekde v garáži uložené. Napriek tomu, že obžalovaný označuje tieto vyjadrenia poškodeného ako nepresvedčivé a nevierohodné, nemožno sa k tomuto jeho názoru prikloniť. Skôr pochopiteľne vyznieva pre súd to, že poškodený v prvom momente nemusel vedieť s istotou, či sú rukavice naozaj jeho, preto z opatrnosti uviedol iba to, že je to jedna z možností a môžu patriť aj niekomu inému. Keďže ide o bežne dostupnú výbavu nespočetného množstva garáží, či domácností a nie o atypickú, individuálne určenú časť zariadenia alebo vybavenia garáže, preto ani krajský súd v tejto časti nespochybňuje výpoveď poškodeného, nakoľko pre takéto spochybnenie neexistuje žiaden zákonný dôvod. Navyiac je potrebné uviesť, že znalecké skúmanie rukavíc potvrdilo prítomnosť biologických stôp pochádzajúcich od poškodeného. Nie je teda možné vyvrátiť záver o tom, že rukavice sa v čase skutku, ako aj pred jeho spáchaním, v garáži nachádzali.

Úvahy smerujúce k tomu, že by malo ísť o rukavice obžalovaného, ktoré mu mohli byť odcudzené a použité inou osobou pri krádeži, zostávajú podľa odvolacieho súdu len v rovine ničím nepotvrdenej hypotézy, ktorá je sčasti vyvrátená nálezom biologickej stopy na rukavici, ktorá pochádza od poškodeného.

Na podklade doteraz uvedených úvah je možné prijať záver, že obžalovaný mal na ruke minimálne pravú pracovnú rukavicu, ktorá sa našla na zemi v garáži poškodeného, keď poškodený zistil, že do garáže bolo vykonané vlámanie. Ide o jediný, avšak nepriamy usvedčujúci dôkaz, ktorý môže svedčiť maximálne o tom, že obžalovaný v garáži bol a rukavicu presne nezisteným spôsobom použil. Nie je však možné trvať na tom, že táto rukavica bola použitá obžalovaným pri krádeži a vôbec nemožno tvrdiť, že bola použitá pri vlámaní do garáže, nakoľko išlo o rukavice, ktoré mal poškodený odložené vo vnútri garáže.

Za podstatné považuje krajský súd v posudzovanej veci to, že okrem spomínaného dôkazu už nie je k dispozícii žiaden priamy ani nepriamy dôkaz, ktorý by usvedčoval obžalovaného z konania, ktorým je naplnená objektívna stránka žalovaného prečinu krádeže a poškodzovania cudzej veci. Na to, aby bolo možné uznať obžalovaného vinným, musia byť k dispozícii ďalšie dôkazy, ktoré bez akýchkoľvek pochybností svedčia o tom, že práve on s použitím nástroja na prekonanie uzamknutia garážovú bránu otvoril, po tomto prekonaní prekážky do garáže vnikol a odcudzil z nej veci, ktoré sú uvedené v skutkovej vete obžaloby. Tak, ako už bolo spomenuté v predchádzajúcej časti odôvodnenia tohto rozsudku, súd prvého stupňa a takisto súd odvolací nemá k dispozícii žiadne zaistené daktyloskopické stopy zo

vstupnej garážovej brány, prípadne stopy z interiéru garáže. Absentujú kamerové záznamy z priestoru vstupu do garáže, absentujú dôkazy o zaistení vecí u obžalovaného, prípadne dôkazy o tom, že by odcudzené veci predal iným osobám. Nie je k dispozícii napríklad žiadna výpoveď svedka, ktorý by videl priamo vlámanie do garáže a mohol by identifikovať osobu, ktorá sa do garáže vlámala.

Za dôležité považuje odvolací súd aj zistenie, že garážová brána bola po dobu štyroch dní neuzamknutá v dôsledku poškodenia zámku, pričom tak ako sa podarilo dostať do garáže poškodenému, mohol do nej za uvedené obdobie vniknúť ktokoľvek.

Odvolací súd sa stotožnil s dôvodmi podaného odvolania, že na preukázanie viny obžalovaného je nevyhnutný súhrn priamych a nepriamych dôkazov, ktorý tvorí logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru. To platí tým skôr, keď v danej veci existoval proti obžalovanému iba jediný nepriamy usvedčujúci dôkaz vo forme biologickej stopy na rukavici, navyše zmiešaný s DNA profilom inej osoby.

Iné usvedčujúce dôkazy, napríklad v podobe stôp z miesta činu, neboli v tejto veci k dispozícii.

Po vyhodnotení všetkých vo veci vykonaných dôkazov bolo podľa názoru odvolacieho súdu možné prijať záver, že existujú nanajvýš indície, ale nie ucelená reťaz priamych či nepriamych dôkazov, z ktorých by sa mohol vyvodiť jednoznačný záver, že páchatelom skutku je práve obžalovaný W. Libič.

V prejednávanej príhode je dôležité zdôrazniť, že po oboznámení sa s vykonanými dôkazmi vôbec neobstojí argumentácia súdu prvého stupňa, na ktorej postavil výrok o vine. Zásada voľného hodnotenia dôkazov, na ktorú sa okresný súd odvoláva, poskytuje súdu možnosť hodnotenia dôkazov podľa svojho vnútorného presvedčenia (voľného uváženia), ktorá však neznamená možnosť ľubovôle, ale musí byť založená na logickom úsudku vyplývajúcom zo starostlivého uváženia všetkých dôkazov získaných a vykonaných zákonným spôsobom. V súlade s tým Trestný poriadok ustanovuje, že súd je povinný v odôvodnení rozsudku uviesť aj to, o ktoré dôkazy opiera svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú, ako sa súd vyrovnal s obhajobou. Porovnávajúc obsah jednotlivých vykonaných dôkazov a ich vyhodnotenie súdom prvého stupňa, je zrejmy ich zjavný nesúlad. Závery súdu prvého stupňa nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní.

Na základe vyššie uvedených úvah krajský súd konštatuje, že nemožno urobiť jednoznačný záver o zodpovednosti obžalovaného za konanie opísané v podanej obžalobe. Preto sa s rozhodnutím okresného súdu o uznaní viny nestotožnil.

Rešpektujúc zásadu prezumpcie nevinu, ktorá je upravená v ustanovení § 2 ods. 4 Tr. poriadku a ktorá vychádza z čl. 50 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, je nutné záverom zdôrazniť, že nedokázaná vina má rovnaký dôsledok a význam ako dokázaná nevina a teda obžalovaný aj v danom konkrétnom prípade nemá povinnosť svoju nevinu dokazovať.

Vychádzajúc z vyššie opísaných argumentov, krajský súd postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a sám rozhodol vo veci tak, že obžalovaného postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku z dôvodu § 285 písm. c/ Tr. poriadku spod obžaloby oslobodil.

Pokiaľ ide o rozhodnutie o uplatnenom nároku na náhradu škody, odvolací súd postupoval obligatórne podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku a poškodeného odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces, vzhľadom k tomu, že došlo k rozhodnutiu o oslobodení obžalovaného W. Q..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.